

מר בועות

סאר ושלי פרלמן

ראו את דני, הוא מאובק כולו.
אמא אמרה לו ללכת מיד
לאמבטיה.

אבל דני לא רוצה. הוא בוכה
וצועק "אני לא אוהב סבון, הוא
צורב לי בעיניים!"

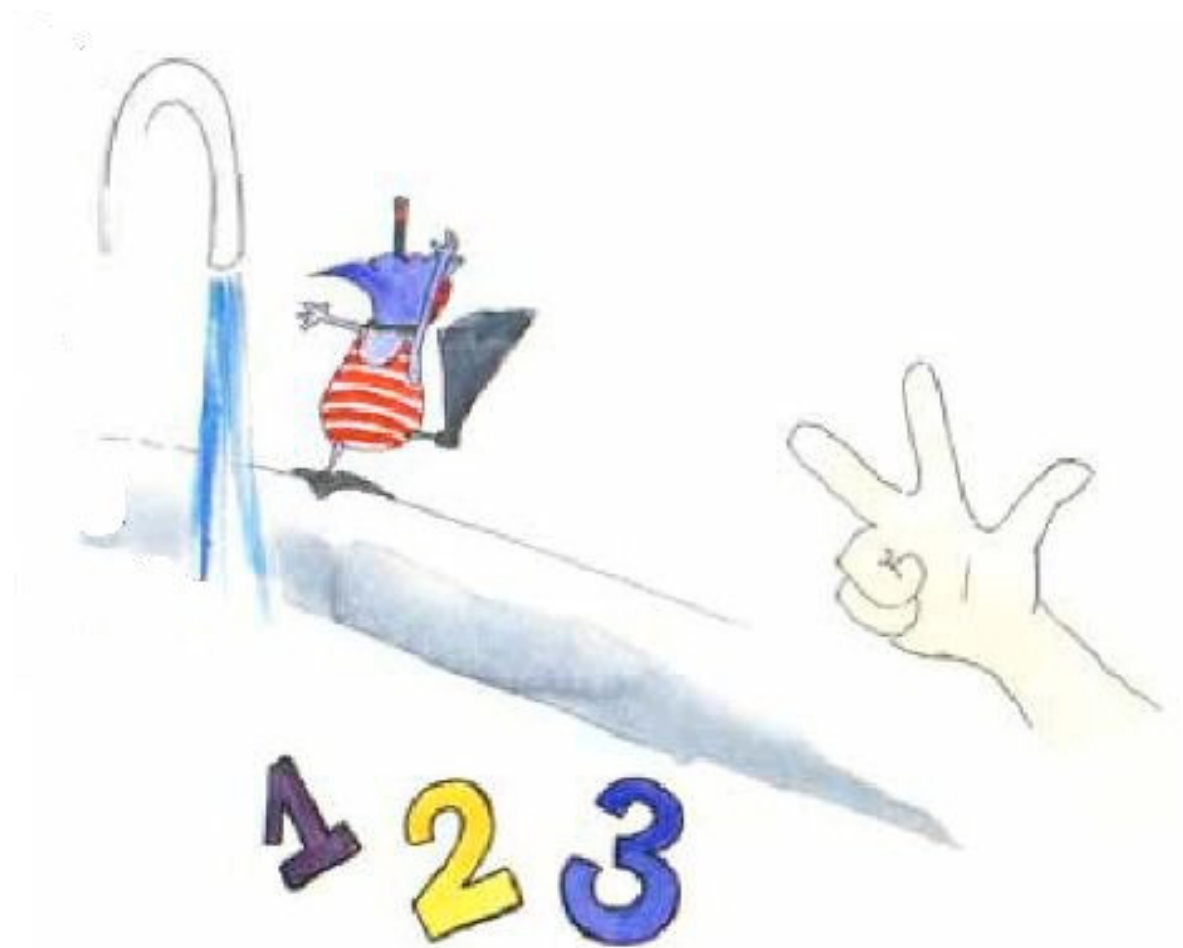

ודני רצה כבר לחזור לצעצועים
שלו כששמע פתאום צליל
מוזר.

ושמע אותו שנית. הצליל יצא
מהאמבטיה. מה זה יכול
להיות?
דני הסתובב לראות.

בקצה האמבטיה ישב יצור
מצחיק. הוא לבש משקפי
צלילה עם שנורקל וזוג
סנפירים ברגליים.
"שלום. אני מר בועות ואני
עובר מבית לבית ובכל מקום
בו מתרחצים הילדים אני מכין
להם קצף יפה."

"אנא דני, ספור עד חמש
ותראה איך אני צולל.
דני ספר לאט, "אחד.. שתיים..
שלוש.." ומר בועות התכונן.

ואחרי "ארבע.. חמש.." מר
בועות הסתובב וקפץ
ב"פלומפ" גדול.

"הי מר בועות, חכה לי! גם אני
אקח משקפי צלילה שלי ובגד
הים. אוכל אולי לקפוץ יחד
אתך?"

"בוודאי, דני. יש לנו כאן
מספיק מקום. כפי שאתה
רואה אני בכלל לא גדול."

הם שחו ליד דגים שנפנו
בסנפירהם. הם פגשו שישה
דולפינים לחברה.

שבע כלבי מים קפצו על ראשו
של דני והתגלגלו שם כדי
לנקות היטב את שערותיו
מהאבק שהצטבר.

שמונה סוסוני ים נהדרים עברו
בתהלוכה וחייכו כשראו את
דני באמבטיה.

תשע בתולות ים הופיעו
לפתע. הן מחאו כף בשמחה
"ראו כמה נקי יהיה דני שלנו!"

היה כבר מאוחר ומר בועות
חייב היה לעזוב. וגם קצף
הסבון התחיל להתפזר. "אנא
דני, ספור שוב עד חמש
וכשתרחץ בפעם הבאה
אבוא אליך שוב."
"אחד.. שתיים.. " צוללת קטנה
הופיעה על פני המים.

"שלוש.. ארבע.." מר בועות
נכנס פנימה ועם "חמש.."
הצוללת נעלמה תחת פני
המים.

"שלום מר בועות, תודה
שבאת. נהניתי מאוד. עכשיו
אני צריך להתנגב."

ועכשיו, כשמגיע שעת הרחצה
אמא לא דואגת ולא צריכה
להתחנן.

דני קופץ מיד פנימה עם חברו
מר בועות!